

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рукою снятъ) о 4-й годинѣ пополудни. Литерат. додатокъ Библиотека польской" выходитъ по 2 почат. архивъ кожного 15-го в постѣдній дній кожного месіца. Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 8 улиця Академічна. Всі листи, посылки і реклами належать переслати під адресою: редакція і адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул. Академічна. Грошописи не вносяться тільки на попереднє застереження. Повідомленіе чистить 12 кр. а. в. Оголошення приміняються по цінѣ 6 кр. а. в. відь однією строкою початковою. Реклами належить переслати франко (найлучше зголовкомъ переважанія) до: Адміністрації часописа "Дѣло" ул. Академічна Ч. 8.

ВІІ. Читателівъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ =jī, ī, ī=i, и (въ серединѣ і на кінці слівъ)=ы, и (на початку слівъ)=ī, ī, ī=i, и (на початку слівъ)=vі.

По процесію о головній зраді.

II.

Не потребуємо нашівъ читателямъ і на повторити всіого того, що писалось въ галицко-польськихъ газетахъ о рускому народѣ і рускій інтелігенції въ часу, коли такъ звана Галицька справа стала голосною. Не потребуємо і того повторити, що писалось въ тихъ же газетахъ о рускій інтелігенції і рускому народѣ въ часу першихъ увазінь до послѣдньої хвили процесу о головній зраді. Все тое, думаємо, остане еще въ кій памяті нашихъ читателівъ, бо мы не можемъ вагтого обовязку, подавали свого часу ті отзыви і голоси галицко-польськихъ газетъ. Досить буде пригадати, що о правовідно-напроросійську чи пансловіанічну і противударну пропаганду помавали і маже всю руску інтелігенцію, съ виняткомъ хиба тої широкоспічної часті, що по всѣ часы була із своїмъ рускимъ народності рѣвноводною і готова брати участь хиба въ такихъ "інтелігентіяхъ, із зиминыхъ" маніфестаціяхъ, якъ відписаніе злющасної "безвідповідності" Русинівъ о їхъ політично-народному характері, ихъ стремленяхъ і дѣлахъ.

Мы отже въ правѣ приняти виданій за судъ присяжнихъ судівъ за ім'я правди або неправди всіхъ вище згаданихъ обвинінь противъ руского народа, а именно противъ рускимъ народності. Ми въ правѣ жадати, щоби і польська праса і польська опінія публична припала сей засудь за таку ім'я обвинінь, подношенихъ противъ Русинівъ, щоби припала їхъ за підставу своїхъ відношень до Русинівъ, якъ і за підставу виясненія нашихъ краївихъ відношень інженіароднихъ. Безъ того мы ів'ко не дойдемо до виясненія нашихъ відношень на основахъ правди і справедливості; безъ того ів'ко не вибудуємо зъ путаниції клевети і безъосновного підозрювання і обвинування, а замість взаїмного вирозуміння і засуду засвідчимо буде піддерживатись розъяреність і колотиця.

Лишаемо на познійше, розобрati повне значеніе виданого засуду. На тепер констатуємо тільки, що тилька засудомъ виказана клеветливості тихъ голосівъ, що представляли маже цілу руску інтелігенцію ако русофільськихъ чи пансловіанічно-російськихъ агентівъ, рускій юдь якъ вже заражений і підбурений такою агітацією, а всходній Галичині ако "безкровну Герцоговину і Кривоню". Сей засудъ сконструювавъ, що межі австрійськихъ Русинівъ не буде доси ів'кохъ дѣль і заговорівъ, зиераючихъ до головної зради. Правда въ питанію що до п. Ольги Грабарь пітвердила суді присяжний, що Мирославъ Добранський, яко членъ петербурзької, славянської, конніту, посівши съ замірами зиераючими до головної зради, однакож пізвѣть найближіший обжалуваній, яко о. Наумовичъ, Площанський, Марківъ, Троянський, В. Наумовичъ і др. — після вироку судівъ — не мали свідченості о тихъ заходахъ, а пізвѣть рідний отець Мирославъ Д. не має въ тилька ів'кою участі! Тоже на підставѣ сего засуду можна позитивно сказати, що загаль руского народа, загаль рускій інтелігенції не має і не має ів'кою дѣла і небудь противударніми і підозрювальними стремленнями і заходами о головній зраді, скоро після піврочного найширшого і найсновітішого слідства по всій всходній Галичині не висліджене якъ одного державного зрадника, хиба одні Мирослава Добранського въ Петербурзьку, про когоого зраду пізвѣть і рідний батько ів'ко не знає!

Такъ отже виданій засудъ есть перше всіго тяжкій засудомъ на всіхъ тихъ клеветниківъ руского народа, що безъ піднімання і въ довгого часу розтрублювали передъ цілью світотъ свої страшні клевети на Русинівъ; есть се тяжкій засудъ на ту страшну хоробру публичної деморалізації: "зубленію клеветливості", якої не повстались доси пізвѣть досить важливі органи. А засудъ тилька тяжкій, що виданій іхъ ріднісенькими братами — обмінелли-Полікими, — тильки са-

миими, що читали въ тій клеветливій голоси і отзыви о Русинахъ, пими маже щоденію кормились, имъ въ добрій вѣрѣ въру давали, поки не засѣли на лавѣ судівъ присяжнихъ, поки не переслухали всіго, що па дѣлѣ говорилось, писалось, печаталось і дівалось — въ цвій всходній Галичинѣ, поки самі не переконались о дѣйствій правдѣ.

А коли мы тутъ пригадуємо ту клеветливості, коли підтагаємо єї підъ правосудъ присяжнихъ судівъ, то се не толькі для того, щоби показати виновниківъ того горячкового запекоенія нашого краю, яке панувало ажъ до кінця виясненія правди, яке тимою наші краївій виднокругъ і пакликало на рускій народѣ въ Галичинѣ всякий злідій і тяжкій ім'ї, — але такожъ для того, щоби сконституати ту *страну хоробру публичистичної клеветливості*, щоби указати тепер на ту хоробру і возврати до поправи, пожаданої не толькі Русинамъ, але передовсімъ Полякамъ. Чи порозуміє галицко-польська праса vagу течершної хвили, чи схоче стати на будуще правдолюбною, правдомовною і справедливою взгядомъ Русинівъ? Побачимо. На кождий случай позолото собі зробити ту увагу галицко-польської праси, що злобною тенденцією і клеветливостю якъ найгоріше прислужиться не толькі рускому, але ще більше польському народові, бо поставить непобориму перешкоду для взаїмного вирозуміння і порозуміння двохъ народівъ...

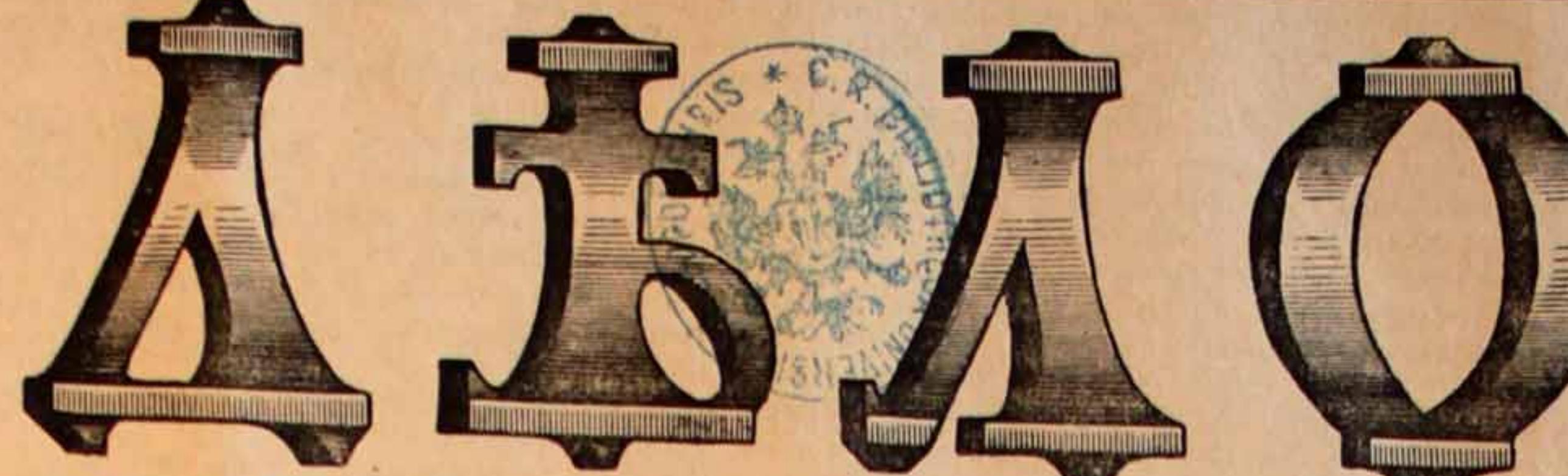
III.

Не безъ причини згадали мы попереду о той тенденції і клеветливості галицко-польської праси. Чи визвала она сей процесъ, — въ то не будемо входити. Але се есть неопоримъ фактъ, що власне задя той тенденційної крикливости набравъ сей процесъ такого широкого розголосу, на якій въ сущності ів'ко не заслуживъ, прибравъ передъ світомъ назузву "процесу Русинівъ", ба назвъ "процесу проводниківъ Русі", новьбы тутъ ходило спріядъ о дѣла і стремленія всіхъ Русинівъ, цілого руского народа, а не одні дѣла і стремленія, які не толькі не мають ів'ко спільнога съ рушиною, съ ідеями руского народа і съ его стремленіями, але по всѣ часы повинні остатись чужими нашому народові і его щиропатріотичній інтелігенції. Тутъ такожъ треба гладати причини, для чого і загаль Русинівъ, не знаючи въ чьму властиво обвинялися увазіній, выводивъ свои згадки власне зъ тихъ отзывовъ і голосівъ галицко-польської праси, а видачи себе співобвинюваними, съ такою горячковою нетерпеливостю вихідавъ розъясненія сего процесу і съ такою напруженою увагою слідивъ за цілью їго розвою. Правда, що до сего причинився не мало такожъ і характеръ уваженыхъ личностей. Згадаю лише про о. Наумовича, такъ загально звѣстного дѣятеля і писателя галицкої Русі; про В. Площанського, редактора "Слова", що бѣ 20 лѣтъ було публичистичнимъ органомъ значно більшою части именно той рускій інтелігенції, що доси виступала на поля народно-політичної і бороть і руководила сею політикою; згадаю лише про Адольфа Добранського, котрого не безъ справедливості можна вважати за представителя угорської інтелігенції. Тоже понати, що при такихъ тяжкихъ обвиненіяхъ, які підносили зъ сторони галицко-польської праси, а при такихъ видніхъ личностяхъ — уваженыхъ — значна часть Русинівъ надѣялась, що се передъ судовимъ трибуналомъ стане спріядъ справа руска съ своїми ідеями і стремленіями, съ свою всенародною програмою, — що справа прійме тутъ крестъ того інженіївства, якій пріймають і будуть пріймати всі спріяди великихъ ідеївъ.

Але коли величінъ буде розчарованіе правниківъ по уважибі прочитаню акту обжалування, коли підносяться велики сумніви о

Предплатна на "Дѣло" для Австро-Італії: Для Россіи
на цвій рокъ . . . 8 рп. на цвій рокъ . . . 8 рубл.
на півр. року . . . 4 рп. на півр. року . . . 4 рубл.
на четверть року . . . 2 рп. на четверть року . . . 2 рубл.
съ дол. "Бібліотеки": съ дол. "Бібліотеки":
на цвій рокъ . . . 12 рп. на цвій рокъ . . . 12 рубл.
на півр. року . . . 6 рп. на півр. року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 рп. на четверть року . . . 3 рубл.
на самі додатокъ: на самі додатокъ:
на цвій рокъ . . . 5 рп. на цвій рокъ . . . 5 рубл.
на півр. року . . . 5 рп. на півр. року . . . 5 рубл.
на четверть року . . . 2-50 рп. на четверть року . . . 2-50 рубл.
съ дол. "Бібліотеки": на самі додатокъ:
на цвій рокъ . . . 14 рп. на цвій рокъ . . . 14 рубл.

Для Заграниці, окрім Россії:
на цвій рокъ . . . 10 рп. 10 рубл.
на півр. року . . . 5 рп. 5 рубл.
на четверть року . . . 2-50 рп. 2-50 рубл.

ДОПИСЬ.

Зъ Жовкви.

Въ понеділокъ дні 17 липця вітвусь дополнюючі виборъ заступника маршалка жовквійської ради поїтівової. Вибраний передъ 2-ма місцями п. Богданъ Дѣдіцкій не удостоївся цвісарської санкції і по той причинѣ треба було вибирати нового заступника маршалка. Вибрать павъ изъ о. крила. Іосифа Брыльницького приходника въ Жовтанець, котрый получивъ 17 голосівъ на 21 голосуючихъ. Рівночасно вложивъ свій мандатъ въ відъблого п. Василь Бойко въ Кошелеву а на єго місце вибрано одноголосно п. Богданъ Дѣдіцкого. Такимъ способомъ представлена новий відъблъ рады поїтъ. въ той способъ: Маршалокъ Артуръ Глоговський, дѣдичъ въ Бониці; заступникъ марш. о. Іосифъ Брыльницький въ Жовтанець; відъблъїї Русини: Б. Дѣдіцкій і дръ С. Дрималикъ въ Жовкви і о. Децикевичъ въ Кулікова, Полякъ Е. Вайгартъ въ Мацошині (данний маршалокъ) і дръ М. Липинеръ, адвокатъ въ Жовкві. Такъ отже нова рада поїтъ, котра розличними протестами і махінаціями черезъ 1½ року не могла уконститууватись, съ вчерашишнмъ днемъ начала урядувати. Гармонія, въ якій великихъ дебаты на тоймъ першомъ відъблъю рады, позволяє намъ надѣятися, що і дальше розъясненія сего процесу і вибранія засуду будуть въ зданиї і згодѣ працювати на поляхъ поднесенія добробуту нашого поїтъ. Вже на першомъ тоймъ відъблъю показали Русини, що головною іхъ цвілею є моральне і матеріальне добро поїтъ, поставивши проектъ внесенія платніхъ люстраторівъ надъ урядами громадськими, котрій то люстраторы дуже проблематично пояснити свої обовязки а ізатомъ лишні добре уміють ділти числити, — проектъ отже, щоби цвільний поїтъ подѣлити на секції, і кождому въ членівъ рады поїтъ придѣлити ікесъ число громадъ до надзору. Той надзоръ мають члены рады поїтъ вилючити бесплатно. Друге внесеніе постає відъ п. Бойко, щоби урідни рады поїтъ до

громадъ рускихъ выдавалися въ языцѣ ру-
скомъ. — Дай Боже, чтобы и позѣтъ избранъ,
що его представителъ въ радѣ позѣтской щиро-
бажаютъ добрѣ своимъ выборцамъ и лишень
въ той цѣли готовъ свои силы жертвувати и
працѣвати.

Съ концемъ мѣсяца липца входитъ въ
житъе нова „мѣйска читальня“ въ Жовкви. Статуты си еще въ мѣсяцъ червцю переданы
ц. к. Намѣстницту до подтверждения. Читальня
тая основана головно урядниками и граждана-
ми жовковскими для того, что „жовковске
Касино“, головно лучить въ собѣ лише саму
войсковость. Понеже до новой читальни нале-
жать рѣвно Поляки якъ и Русины и жиды,
а дальше заступлений майже весь становища,
тожъ надѣяться можна, что буде она огнищемъ
товарищеской жизни въ Жовкви, яка тутъ бѣ
довшихъ часобъ розвинутьися не могла. Зъ ру-
сихъ газетъ має читальни предплачувати „Дѣ-
ло“ и „Зеркало“. Надѣяться можна тоже, что и
окрестне руске духовенство скоче вступити
въ члены такой читальни.

Еще одинъ потѣшаючій фактъ приходится намъ тутъ записати. Именно, что церковь Василіянска жовквскага має теперь прекрасный мѣшаный хоръ, который въ недѣль и свята въ ногъ спѣває Службу Божу. Хоръ творять хлопцѣ-школьярѣ, жовквскій ремѣсники, мѣщане и селяне. Честь о. игумену Тарчанину, который тымъ способомъ старается здвинути и увеличить нашъ обрядъ, — понеже отъ часу заведенія хору, численно посѣщає церковь нашу такъ руска якъ и польска интелигенція, котрои перше и на Великденъ въ рускій церкви досмотрѣти було годѣ. Въ днѣ св. Ивана Крестителя посѣтивъ нашъ монастырь о. провинціяль Сарницкій. Хоръ вѣбрався въ комплектъ, щобъ по поводу того посѣщенія о. провинціялу хорошо вспоминавати, — але завѣвся: о. провинціяль не зволили подѣчасть службы Божији наїтъ въ церкви присутствовать, видно мали важнѣйши рѣчи до дѣланія, якъ слухати хлопекого спѣву.

Еще одно. Въ тутейшой дѣвочкой школѣ инокинь Фелиціянокъ отбувалися испыты въ четверть дня 13 липца. Хотя Русинокъ въ той школѣ дуже мало, бо въ III клясѣ ледво бѣ въ IV ино одна, то однакъ пересвѣдчилисьмося на испытѣ, що такъ руска религія, преподавана о. монахомъ Карповичемъ, якъ и рускій языкъ не суть тутъ упослѣдженій. Особливо хорошо выпавъ рускій языкъ въ IV клясѣ, где учить инокиня Амелія. Ученицѣ Польки и жидовки читаютъ и высловляются по руски дуже плавно, а що до декламацій, то тѣ перевысшили нашій ожиданія. Напередъ декламувала одна дѣвчинка стишокъ Устіяновича „Пещена дѣтина“. Дальше выступило на середину 4 дѣвчатъ (2 польки и 2 жидовки) и съ всякою прецизією и отличною интонацією выголосили одна по другой довгій стихъ Устіяновича „Прокляцтво Матери“. Самъ стихъ якъ и декламація подобались дуже присутнѣй, переважно польской публицѣ, тожъ природно, що и мы на тѣмъ мѣстци отдамо прилюдну подяку инокинѣ Амеліи за ви трудъ и щиру охоту.

Процесь

Ольги Грабарь и товарищъвъ.

(Дальше.)

**Трійця́ть третій день розправы — четверъ дня
27 липця.**

(Вечерне засъданье.)

(Конец.)

Прокураторъ опирае свое обжалование на тѣмъ, что Ад. Добрянскій боронився лише по до своей справы съ Мазуромъ, а о. Наумовичъ лишь что до листовъ Ольги Грабарь и листу писаного до своей жены. Се власне має бути доказъ обтяжающимъ; Адольфъ Добр. отчувъ бѣ разу, что его вина лежить въ справѣ Мазура, котра въ послѣдній хвили выйшла на верхъ. З листу до Мазура довѣдалася мы о его правдѣ въ мѣропроведаню, о его дѣяльности и о бношенняхъ его до Мазура. О. Наумовичъ доглядѣвъ самъ, что въ листѣ Ольги Грабарь мѣсти ся смертный ударъ противъ нему. Его толкованье того листу не есть правдиве и противитъ самому содержаню. Еслибъ Мир. Добрянскій та само бувъ задивлявся, бувбы пославъ листъ впростъ до о. Наумовича, не потребовалабы бу Ольга Грабарь переписувати и писати: на мѣрѣ рахунокъ прїїзджайте; справа иде прекрасно. Та само и що до листу писаного до жены. Усту зъ промовленя о. Наумовича: „рѣшенье сего процесу послужитъ до рѣшения справы згоды между двома народами“ — можу собѣ лишь такъ толковати, что о. Наумовичъ бажае уходити за мученіемъ.

ника народной справы. — Защитники не доставили доказу невинности для обжалованныхъ; дръ Лубинській говоривъ, что Ольга Грабарь мусѣла прїѣхати до Львова, бо въ Чертежи сама не могла остати. Такъ не будо; въ Чертежи буда мати и позбогало цѣле господарство. Защитники говорять, что до пополненя головнои зрады треба якоюсь звязи зъорганизованныхъ товариствъ и что однинъ не може начинати головной зрады. И тому

цъ не могутъ исполнить головной здравы. И тому
перечу; законъ подъ словомъ „Verbindung“ не
разумѣе товариства (eine Gesellschaft); на се вы-
старчить порозумѣніе кѣлькохъ особъ. Така звязь
була въ сѣмъ случаю, все були въ порозумѣнію,
а нитки зѣгались въ Петербурзѣ. Твердженѣе
обороны, „что обжалованій если погрѣшили взгля-
домъ Руси, некай Русь ихъ судить“, або что
„цѣла партія подъяне погляды обжалованыхъ,
проте за вину всѣхъ не можна судити одиницѣ“
— есть зовѣсь блудне и солидаризованые обжа-
лованыхъ съ народомъ рускимъ не есть на мѣсци,
бо руска народнѣсть съ сими обжаловаными не
есть въ жадной звязи. Они суть обжалованій о
головну здраду, а солидаризувати ихъ съ цѣлою
партію я не мавбы отваги. Обжалованій завинили
противъ державы, длятого цѣла суспѣльность до-
магаєсь справедливости. Тутъ не судить Полякъ
Русина, тутъ нема рожницъ вѣронсповѣданія, тутъ
не есть арена анѣ политичне форумъ, тутъ рѣ-
шає справедливость съ завязанными очима. Дръ
Лубинській сказалъ: панславистѣ не побѣдите
вердиктомъ, але батеріями; противно, треба за-
вчасу перешкодити, щобы не було потреба выво-
дити батерій. Дръ Дулемба зауваживъ, що нару-
шено павѣть память бл. п. Коссака; алежъ о.
Коссакъ хочь бувъ Василіянинъ, въ глубинѣ душѣ
бувъ одинакъ шизматикомъ. Апеляція п. за-
щатника до судіївъ присяжныхъ, щобы бренѣкоть
кайданъ не заглушивъ голосу наликовуючого о
згоду и щобы вашъ вердиктъ не сотворивъ вѣ-
чного разбрата межи народностямъ, не можете,
панове присяжній, увзглядити. Вашъ вырокъ,
выданий зъ глубини перескѣдченя, дасть поруку
справедливости и вславитъ судовництво въ краю,
перескѣдить всѣхъ, що судъ не есть сторонн-
чимъ и даєся руководити политичними взглядами.
Прошу васъ, панове, щобысьте станули на той
выжинѣ, на котрой хотѣбы васъ бачити цѣлый
край и цѣла монархія. Выдайте безъ упередженія
справедливый вердиктъ; самій обжалованій, еслибъ
вердиктъ вышавъ справедливо, мусатъ сказати:
«Алѣѣ були справедливій!»

Предсѣдатель давъ голосъ защитникамъ до остаточной отповѣди.

Дръ Лубиньскій: Я бачивъ разъ, якъ ентрпренеръ штукарства за помочею магичної лѣхтарнѣ опровергъ на оцену фантомы духомъ и потворбъ и взывавъ людей до борбы съ диво-глядами. И спилили люде, махали желѣзомъ — але безъ наслѣдківъ, бо сего, чого нема, такихъ недохваченыхъ фантомовъ не можъ побѣдити. Только въ отповѣдь п. прокураторови на увагу, що мы не навели противводоводу — бо тамъ, где нема доказовъ вины, где нема пѣчного позитивного, не можъ поставити жадного доказу противъ. П. прокураторъ перечитъ выречению, що Русь ва-шого вердикту, панове, очѣкує съ біючимъ сер-цемъ, и покликуєся на тое, що вже протестувавъ противъ словамъ одного зъ моихъ товариштвъ (дра Искрицкого), будьтобы актъ обжалованія бувъ атентатомъ на народъ рускій. Я того не сказавъ; я сказавъ, що актъ обжалованія есть блудомъ позитичнимъ. А если самъ п. прокура-

блюдомъ позитичными. А если самъ и. прокураторъ твердить, что цѣлый край вычѣкуе вашего вердикту, то тымъ больше очѣкуе его съ нетерпеливостею Русь, хочьбы лише зо взгляду лукости. И вы, панове, не выдастьте его съ заявленными очима. Справедливость принимаетъ очи, коли добувае меча карающаго, але справу инакше судить, а вамъ тымъ больше треба ей судити сточима напруженными въ далеку може будучность. Я позволю себѣ зробити еще одну увагу. Сей процесъ посля моєи вѣдомости зостань выклика-

и
е
до
ч
и
и
г
а,
Въ
и-
т-
я-
т-
а-
с-
къ

процесь посыпъ моей въдомости зоставъ выканакъ ный увагою министра Тиши до тутешнаго трибуналу, а оттакъ попертыи ореченьемъ того министра. Се була дѣйстно пота страшнаго содер жания, бо выставила обжалованаго яко платног россійскаго агента, небезпечнаго для державы панслависта. Если такъ есть, то п. министер мусъвъ про се вже давнѣйше знали. Тожь пыта юся, чи на Уграхъ нема судовъ? длячого за п. Добрянскимъ прїѣхала, що такъ скажу, тая но та и длячого ииши особы на Уграхъ не мають подобнаго процесу? Чижь мы маємъ все... Думаютъ, що п. Тиша мѣгъ у себе вымѣрити справедливость, а не отдавати п. Добр. въ наші руки. Бути може, що були взгляды вышої политики але если они тамъ були, длячого же не мають тутъ бути?... Мушу дальше додати, що сей процесь роздули справозданія старостовъ, а не, яко голосять дневникарство польське и Поляки. Они нія публична въ наслѣдство справозданія старостовъ тои гадки, що они правдивий, занепокоилася дуже, и длячого то поважне дневникарство кри еве, разбираюче справы объективно, змѣнило же неодинъ голосъ для обжалованихъ неприхильный, але не яко инстугуючій, але будучій ради выразомъ занепокосной въ краю опиніи. Прошли п. присяжныхъ не солидаризуватися съ справо зданіями старостовъ и пригадую на слова о. Найдумовича, который говоривъ тутъ о першомъ кро

Дръ Дулемба отпира въ закиды прокуратора що до квестій правници о §. 58 о головно зрадѣ въ проектѣ новой уставы. Говоритъ далъше, що такой певна партія солидаризауе съ обжаловаными и самъ прокураторъ чувъ голосы противуючий его выреченье. Хоть мѣжъ Русинамъ суть партіи, то предсѣ нема иѣ одного Русина, который бажавбы засудженя обжалованихъ.

такъю случаю известія станутъ ии открою мечъ, —
всѣ Русины всякои бары заховъльбыся супротивъ
извѣджающаго вердикту съ жаленіемъ. Се прегадую
и долю слова Данта: раза e guarda! (Онѣжскіи
и голомы за мифтори.)

Предѣдатель грозить опорожненіемъ сакъ.
Обж. Добрянъскій въ колькотъ словахъ
заслалъ на справедливый судъ присяжныхъ. Сели
узнаете, что гдешо есть иѣ тѣ цѣлой сѣраѣ, то
рассудите насть; если иѣ, то увольните. Але се
лишь мушу сказать, что здоровому ии умѣ человѣ-
кони не може иѣть присягитись, чтобы ии дѣ-
лали иѣ якимъ непрѣзиной для державы замѣрѣ.
Тоже прошу о усмиреніюхъ вердикти.

богатой стороны чистого публичнаго жит. И
сталь панного краю дуже сужнѣ, онѣ рѣа
гально вѣдома. А сужнѣ бытъ не тѣлько под
вѣдомость международной вражды между Русинами
и Полянами, але може еще болѣе въѣдѣ
домъ склоницнамъ, подъ загадомъ преступа
и загальнаго поступу въ розы.

Возьда, где иѣ гдѣните, зонда побачити
ди сего щоразъ большои вѣростакаго упакуви-
нокничнаго. Не згадую иже о члененіяхъ въ
застрашающихъ лицатаихъ иишихъ сидѣніяхъ
господарствъ, не згадую иже и о страшно ии
сточномъ задовжнѣи и упадку великихъ шах-
тей — въ прошлыхъ ииахъ тѣхъ.

По чьему закрыть председатель разнраву.

Гнилицка справа II.

Процесъ гр. Делля Скаль противъ о. Качалы и Володимира Барвѣнскаго о образу чести.

(Lxxviii)

Обжал. В. Еаргальскій говоривъ дальше:
Щожъ сталося съ тымъ первѣстно такъ дробнымъ фактомъ переходу Гниличокъ на православіе? Зъ малой мухи вырбъ величезныи воль, що своимъ реномъ маъ потрясти цѣлу Галичину и троха чи не захитати цѣлою державою! Та справа, що виклювалась зъ чисто економичныхъ причинъ, зъ конкуренційныхъ кривдъ и тягаровъ, які спадали на селянъ, зъ недогодъ, які они мусили терпѣти задля своеї парохіальнї звязи зъ Великими Гнилицями, — та справа стала наразъ анъ вѣроисповѣдною, анъ економичною, — якъ нею була на дѣлѣ, — але справою высоко політичною! Чому? Ото галицко-польскій дневники підняли задля сего переходу Гниличокъ на православіе отрваний крикъ про „московской противодержавной агитації“, выставляли, що вся Галичина понадъ Збручемъ, отъ Збаража ажъ генъ-генъ по Залѣщики отрвально „подмінована“ сею пропагандою, що не толькo кат. церкви але й сама держава загрожена сею агитацією въ своихъ основахъ, — словомъ, що вихідна Галичина се „безкрювава Кривошія и Герцоговина“!

Не досыть на тóмъ. Мало того, що обвинювано не то вже поодинокі особы, не толькo руске духовенство, гр. кат. консисторію и цéлу руску интелигенцію але вже и самъ рускій народъ о противудержавнїй агитації и конспирації, — але галицко-польска праса вже выразно жадала отъ правительства мало що не такихъ самыхъ репресалій противъ Русиновъ — руского народа, якъ противъ Кривошіянь, кликала за полками войска, жандармовъ, за карными слѣдствами и за всікими можливыми мѣрами строгости противъ руского народа. А въ якой цѣлі се писалось и такъ гласувалось, се выявивъ „*Czas*“ въ ч. 6 зъ сего року въ львівской доцниси, где вже выразно говорится, що незадовго падойдутъ выборы до сойму, що Русини тихцемъ готовляться до тыхъ выборовъ, — отже справа Гнилицка мас статися тымъ шемпento не только для Поляковъ але и для правительства, щобъ недопустити нѣ одного Русина до сойму значить, Гнилицка справа мас и мусить статися доказомъ противудержавной во рюхоби Русиновъ и ихъ новной „неблагонадежности“ политичной! (бтчимус омычай уступъ зъ „*Czas*“-у.)

Ба, що бόльше! Тенденційноть и клеветни
вость галицко-польскихъ дневниконъ посунулася
до того, что попереду всякого судового слѣдства
безъ найменшихъ доказованъ правды денунициовалася
поименно поодинокихъ Русиновъ яко зашкодныхъ
агитаторовъ „московильской пропаганды“, яко
подбурюющихъ народъ, яко зрадниковъ державы.
„Czas“ а за нимъ и „Gazeta Narod.“ вирость у
казували межъ иными на Вл. о. Качалу и на с.
Цурковскаго и о. крыл. Малиновскаго яко на та
кихъ виновныхъ агентовъ и ворохобниковъ!

М. П.! Менѣ здається, що такій мужъ, якъ Ст. Качала, мужъ, що посивѣвъ въ тяжкой а щирой працѣ для добра свого народа, що нѣколи не попускався тои великої ідеї отрубности и самостойности нашого народа такъ въ отношеню до польского якъ и великорусского народа, въ смѣлѣ державѣ и держитъ сю идею яко хоруговъ и проводне свѣтло нашого народного житя и розвину мужъ, що занесъгды старався положити конецъ безпамятнїй и такъ шкодливой борбѣ ненависти двохъ народовъ въ краю а довести ихъ до разумного и для обохъ хосеннаго *modus vivendi* мужъ, що піддерживавъ ту гадку съ такою неустрашимою смѣлостею и терпеливостею, що смідовелось навѣть зъ стороны гдяляхъ Русиномъ перенести на собѣ тяжкій, тымъ тяжшій, що неправдивый, незаслуженый а злосливый закидъ з проданца польского, — мужъ, що все те перетерпѣвъ и вытревавъ на правдивой дорозѣ и недавно еще въ соймѣ поднѣсь голосъ опамятання (по случаю запомоги для Змартвихнстванцівъ) и по нынѣ непохитно стоять на сторожѣ нашего межинародного малорусского становища, — такій мужъ, яко маю, заслуживъ собѣ бодай на столько, щобъ и вѣть и противники поступали съ нимъ честно, не сквернили его честної, сивої головы ложныя денуниаціями прidadности для русофильської пропаганды.

И я пытаюсь, чи жь супротивъ такъ тяжки клепеть и обвиненъ на нашъ народъ, на нашу рску интелигенцію, на нашихъ такъ заслужены мужѣвъ, мѣгъ я ико редакторъ мовчата? Чи мавъ я права, — и не только права, але и оного обовязку встутицся въ оборонѣ нарушенія нашего народа, нашей интелигенции, нашихъ мужѣвъ заслуги?

мушу тутъ доткнутъ одною дуже сумной

проса юд до сего не мѣшало и не кlevече на-
передъ, а выжде конца судового слѣдства. Мы же,
скоро мы позвани праса, заговорѣмъ и начнемъ
испытывать — а се есть экономическая сторона сеи
правы. Фактомъ есть, что кривды экономичнї
были головными, а наѣтъ единимъ жереломъ по-
стуки Гильдицкимъ громады. Фактомъ есть даль-
ше, что таїжъ экономичнї недостатки и кривды
конкуренціонї уставы и инишъ экономичнї кри-
зы проявляются въ дуже многихъ мѣщевостяхъ
Галичинѣ и даютъ причини до такихъ непорозу-
мѣнъ и заколотѣвъ. Фактомъ есть наконецъ, что
изъ тѣмъ взглѣдъ нѣчого доси не зроблено въ на-
шемъ законодавствѣ. Перестаньте отже кликати
на полкамъ войскъ и жандармовъ на безнен-
ныхъ людей, перестаньте бавитись въ полиції, въ
а нѣмъ то до обговоренія и рѣшениі сеи econo-
mичнї сиравы, скоро у насъ есть почутіе пова-
ти и задѣтъ дневанкарата. Се була цѣль тыхъ
статей. Чи мы провинились, чи нѣ, се осудите
насово, але въ почутіе праведно сповиненого об-
вину, въ почутіе новиной правды по нашій сто-
ронѣ, а спокойно выждаю выслѣду сего процесу.
(Дальше буде.)

НЕРЕГЛІДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Западъ цѣсаря Франца-Іосифа съ цѣсаремъ
Вильгельмомъ) Сего рано выѣхавъ цѣсарь
Франц-Іосифъ до Ебензѣ на отрѣчу цѣсареви
Вильгельмови. О годинѣ 11½ монархи мали по-
зватись и предпринять спольну подорожъ до
Іашъ.

(Опорожненіи мандатовъ до ради держав-
ной) сеть теперь всѣхъ бѣамъ. Недавно умеръ
одинъ посолъ центральностъ въ большихъ посѣло-
стей въ Чехіяхъ, бар. Кльоцъ, а пос. Негре
и зложивъ свой мандатъ. Часть доповняющихъ
выборъ еще не вызначена.

(Все урядники державы въ Чехахъ и Мор-
авіи) будуть мусѣїи убѣгаючи о посаду вы-
казатись знаніемъ ческаго языка.

(Неспорядки въ Тріестѣ), выклоканіи кинено-
петардою, повториловъ и слѣдующихъ дѣлъ. Въ
патицію вчера въ топинъ народу демонстрували
до позной ночи противъ „праридентастовъ“ и въ
шару гостиницъ, где збиралось сама Италіан-
ія, потоками меблѣ и посуду. Поліція мусѣїи
превратила спокой. Злочинаца, що кинувъ петарду,
доси не выкрыто; арестовано бѣамъ подозрѣльныхъ
особъ. Доси поліція навѣть не могла выслѣдити,
чтъ откъ упала бомба; чи зъ помежи публичности,
чтъ изъ поверхъ лягкаго дому.

(Ческое посѣрѣство политичнѣе) дѣбуло сен-
атъ въ Бернѣ свои зборы. Одинъ зъ бѣамн-
ію дръ Кусь выказувалъ, що партія вѣрно-
конституціона стремить до зруинована Славян-
ія цѣлѣю Моравіи и до зъпользованія Чехіи.
Противъ тога позиціи выступила цѣлѣя народъ
такъ. Дръ Кусь и другія бѣамніи витали ра-
дово нову імѣцкую партію народу (дра Фашго-
фа). Збрѣръ принялъ наконецъ резолюцію, выска-
зуючи потребу внесенія петиціи о розширеніи
правъ выбочного, обмеженіе права затаганія дов-
говъ черезъ громады и утворенія окремыхъ школъ-
нихъ радъ нѣйтоговыхъ для каждой народності
и настахъ заселеныхъ імѣшаныхъ жителемъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Після вѣдомостей, ажъ одержала
Кіл. Ztg. въ Петербурга, коронація цара Алекс-
андра III мали бытъ рѣшуче отложена ажъ до
познойности престолонаслѣдника (до 18 мая
1883 р.). Родина цѣсарка перенесеся на зиму въ
Петербургъ або до Гатчини або до Петербурга,
вѣроятнѣше до Гатчини, где чинятъ вѣнчаній
программы въ царской палатѣ.

Царь выдавъ указъ, щобъ всѣ сиравы и
споры вѣропонѣдѣй, дотычніи бувшихъ хол-
мско-варшавскихъ уштатовъ були вынятіи въ підъ
крайніи адміністраціоніи, а отданъ підъ ю-
рисдикцію варшавской правоозваніи консисторії
а виглядно православного синода въ Петербургѣ,
котрого прокуроромъ єсть, ажъ звѣтно, Победо-
носцевъ. Указъ той признача галицка праса поль-
ска, особливо краковскій „Самъ“ дуже непріхильнѣ.

Зъ Петербурга доносятъ до Polis. Correspond.,
що въ Нижнѣмъ Новгородѣ арештовано одного
подозрѣлого чоловѣка, который зголосивъ до
службы въ жандарми ведущой до Москвы. Показа-
валось, що кандидатъ бути засмотреный на
значнѣй фонды греческіи и має напірѣль почини-
ти прятованіи, щобъ висадити въ воздухъ поз-
лагъ, котримъ царь бѣавы на коронацію до
Москви.

Въ мѣстѣ Бандавѣ въ Иллінатахъ піаніца
молодѣї університетска выправила дні 23 лі-
пца велику демонстрацію противъ урядамъ рос-
сійскими. Около 70 студентовъ, симбіи шляхто-
вихъ родинъ піаніць, піаніци галасъ по улицахъ,
помчавши біна въ донахъ, замешанныхъ
російскими урядниками, добіло напірѣль до того,
що въ дому, где жівутись будъ піанізовъ, по-
мчавши біна, висадили двери, вдернули до се-
рединъ и піанізовали на лицо судовы акты, а
законодѣї здѣйали тѣ зіанійскимъ стѣнамъ держав-
ного російскаго орла, разбили на трошки и дон-
тили ногами. При тыхъ зіаніяхъ мали бути та-
кожъ въ бѣцѣ молодѣї бароновъ а поліція, оте-
мно зможна та Немцѣвъ, не арештувала еко-

центдѣвъ. Россійскіи газеты въ тога поводу вы-
ступають остро противъ надбалтійскихъ Немцѣвъ,
котріи познаныи сідѣїи и що она повинна
надѣїться — а се есть экономическая сторона сеи
правы. Фактомъ есть, що кривды экономичнї
были головными, а наѣтъ единимъ жереломъ по-
стуки Гильдицкимъ громады. Фактомъ есть даль-
ше, що таїжъ экономичнї недостатки и кривды
конкуренціонї уставы и инишъ экономичнї кри-
зы проявляются въ дуже многихъ мѣщевостяхъ
Галичинѣ и даютъ причини до такихъ непорозу-
мѣнъ и заколотѣвъ. Фактомъ есть наконецъ, що
изъ тѣмъ взглѣдъ нѣчого доси не зроблено въ на-
шемъ законодавствѣ. Перестаньте отже кликати
на полкамъ войскъ и жандармовъ на безнен-
ныхъ людей, перестаньте бавитись въ полиції, въ
а нѣмъ то до обговоренія и рѣшениі сеи econo-
mичнї сиравы, скоро у насъ есть почутіе пова-
ти и задѣтъ дневанкарата. Се була цѣль тыхъ
статей. Чи мы провинились, чи нѣ, се осудите
насово, але въ почутіе праведно сповиненого об-
вину, въ почутіе новиной правды по нашій сто-
ронѣ, а спокойно выждаю выслѣду сего процесу.
(Дальше буде.)

Німеччина. Въ справѣ триестенської пе-
тары заговорила берлінська National Ztg. За-
мѣтнѣй отай въводы головного органу нѣмецкихъ
либераловъ: Не можна вправдѣ за атентатъ три-
естенської прямо потягати до отвѣтальнности пра-
вительство італійске; але въ другон стороны
треба сказати, що ірредента въ Тріестѣ була въ
неможливо, колиъ значна часть народу въ ко-
ролевствѣ публично а болѣше еще тайно си не
спряяла. Але Італія повинна памятати о томъ,
що рука, посягаюча по Тріестѣ, отрѣтитъ за-
войдамъ съ бояремъ багнетомъ нѣмецкихъ, а держ-
ава, котра хоче жити въ згодѣ въ Австрію въ
Нѣмеччину, мусить виречись воїніяхъ забагетъ
опанувши Тріестѣ. Въ Нѣмеччинѣ уважаютъ а-
гентатъ въ Тріестѣ въмѣреніемъ зарвно противъ
Нѣмеччини, якъ противъ Австрії.

Франція. Криза министеріальна въ Фран-
ції еще не полагодена. Головною переноюю
єте, що доси анѣ Курсель анѣ Тиссѣ не хот-
ять приняти тескі министра дѣлъ заграницы
а головно иде о министра справъ заграницы
Зъ давнаго кабинету въ министрѣвъ заняло охоту
остатись въ новомъ кабинетѣ, а президентуру об-
ишли якій безбарвныі сенаторы. Грени завзывають
до себе презеса палаты пословъ Бриссона и Фер-
ріою и поручачи имъ зложити новыі кабинетъ, але оба они не приняли тога мисіа. Підзійшше
Грени хотѣть поручити то дѣло послови Девѣ, бу-
вушому презесови унії республиканської; але въ
той вымовиця. Чотири групи республиканської
парламенту зобрались були, щобъ порозумѣтись
заглядомъ утворенія нового кабинету, підъ пре-
зиденю Ферріою або Бриссона, але до ладу не
дѣйши; скрайна лѣвница була рѣшно противни
Геріому, а за Бриссономъ занялися лише гам-
бетини. Якъ доносять въ Парижа до Köl. Ztg.,
президентъ ренубликан дуже роздраженій, говор-
ить навѣть о зложнію своего уряду.

Въ понедѣлокъ пополудину було вже зложене
нове министерство. Подаети его склад-
яють після обвѣщенія въ Journal Officiel: сенаторъ Дик-
херкъ іменованыи президентомъ и министромъ
справъ заграницы; Файліеръ министромъ
опрѣль внутрішніхъ; Девѣ справедливості;
Діві професії; Тирабъ фінансовъ; Вілльо
войни; Жоргіберъ маринарки; Кошеръ
почти; Магій рѣльництва; Петръ Легранъ тор-
говлї и тымчасово роботи публичныхъ.

Для 8 ліпца мало бути отчитане въ парлам-
ентѣ заявленіе нового кабинету, въ ко-
трому мало бути сказано, що министерство въ
політиції заграницы по мысли визатися съ
мінішністю, принимаючи ухвалу палати, хоче ми-
ри; але колиъ зашовъ якій случай, котрый мігъ
бы принести уйму новаїи Франції, то тогы ка-
бинетъ скликне разразъ парламенту и замахає тѣ
нега ухваламъ отпідѣніи срости. Въ справахъ
внутрішніхъ нове министерство пріїмає за під-
ставу своюїї дѣяльності ухвалу палаты.

Англія. Въ англійской палатѣ пословъ за-
являютъ підсекретаръ стану Дильке, що уклады въ
справѣ интервенціи турецкої въ Египтѣ єще не
єсчай. А зъ Константиною доносять — въ
тоге донесеніе потверджує, — що министерство
турецкїї Санда-наша прирѣкъ амбасадаровъ, ан-
глійскому въ Константиною льордови Діл-
лерови, що Порта здержить високу войскъ
турецкихъ до Египту ажъ до порозуміння съ Ан-
глією. Дильке заявивъ дальше въ палатѣ пословъ,
що нема поводъ припустити, щобъ конференція
хотѣла контролювати англійску акцію милітарну
въ Египтѣ, або відштовхнися до неї. Правительство
англійске пакиѣре по занятіи войсками Египту
възвѣсти флагу кадив. Дальше заявивъ Дильке,
що неутралізація суецкого канала не входить
въ обсягъ компетенції конференції. Наконецъ
заявивши, що Порта не висадила доси (безъ про-
віднія 7-го серпня) жаднїхъ войскъ своїхъ
до Александриї, а лише на островъ Крету. — Зъ
тыхъ заявленій англійского підсекретара стану
въ парламентѣ видно, що споръ англійско-турец-
кїї въ справѣ египетської сходить на дорогу ука-
дь, що нема обавы, щобъ англійскїи и тур-
ецкїи войскъ мали вищити оружно противъ
себѣ на берегахъ египетськихъ. Акція англійска
же розпочалась, — тоже буде імовѣрно безъ пе-
решкоди въ докбаченії.

Египтъ. Въ понедѣлокъ наспій та Аль-
ександриї телеграми о битї, яку сточили англій-
скїи реконвеючіи войска съ передніми сторожа-
ми (корпотами) Араби-наши въ суботу пополу-
дини. Непріятель мусѣїи цензутичеси въ всіїїї
силы розчинили передъ головною лінією підъ
Кафру-ель-Девар. Войска Араби-наши склад-
ялисѧ тѣ чотирехъ баталіоновъ піхоты, чотирехъ
стѣйдовъ кавалерії и полькохъ арматъ. Войни
англійской маринарки підъ начальствомъ генерала
Ализона вишили непріятеля на другу лінію підъ
Кафру-ель-Девар. Англійцї мали слѣдую-
щіи стратегії: тѣ піхоты одинъ сенцер и одинъ воякъ
убити, симъ воякъ раненій; тѣ маринарки 2
войни убити а 22 раненій. Страти Египтансї
підъ донесеніе до лондонськихъ газетъ були да-
же більші; крѣмъ того Араби-наши до півн. 1
офіцера и 14 вояківъ. Ціла сила воєнна
Араби-наши має висоюти до 16.000 людей; а
кількості: 4 полки піхоты, 1 полкъ кавалерії, 1
полкъ артилерії и 4000—5000 Beduindovъ.

Туреччина. На заѣданію дні 6 серпня
конференція признача въ висесень льорда Діл-
лерса засади зборовъ оборони каналу суецкого.
Французкїй позиционистъ, Ноаль, починивъ та-
кожъ въ бѣцѣ молодѣї бароновъ а поліція, оте-
мно зможна та Немцѣвъ, не арештувала еко-

въ тѣмъ взглѣдѣ. Прочі кабінеты вразъ съ Тур-
циєю приняли внесеніе съ модифікацією, що тутъ
иде лишь о тымчасовий дозбръ надъ каналомъ
суецкимъ.

НОВИНКИ.

Впросъ. Митрополитъ, якъ довѣдуємо має по-
вернути до Львова около 20 с. м.

О. Наумовичъ и інн. Площањскій, Шпундеръ
и Залускій виїшли въ недѣлю по полуночи на
волну стону, по зложению 12.000 зр. кавції. Кав-
цію доручивъ судити адвокатъ дръ Іванъ Доб-
рињский.

І. Ольга Грабарь виїхала до Россії, а і. Адольфъ Добрињский до Вѣдни.

Судове слѣдство въ справѣ п. Адріана Мазура вже укійчено; розправа буде відбутися під часъ слѣдую-
чої каденції судити присяжнихъ, с. с. въ ве-
ресніи с. р.

Ф. Лонгинъ Лукашевичъ, упоконивши дні 7 ліпца
въ Тернополи. Похорони отбувлися слѣдуючого дня.
Покойникъ укійчивши гімназію въ Тернополі
прибувъ до Львова и яко урядникъ „Акієнди“
редагувавъ въ 1867 р. „Правду“. Яко редакторъ
першого роцника „Правди“ визначався Покойникъ
великою старанністю въ редакцію тога часу
самимъ, самъ писавъ гдѣнії полемичнї статї и
переклавъ повѣстъ Куліша „Майданъ“ зъ велико-
руського на нашъ языкъ. Підзійшше Покойникъ
бувъ урядникомъ при філії банку „Наза“ во
Львовѣ, въ 1876 р. черезъ короткій часъ обінявъ
другимъ наворотомъ на короткій часъ редакцію
„Правди“. По упадку банку „Наза“ Покойникъ
опустивъ Львівъ и пробувавъ довгій часъ въ
Вѣдни яко урядникъ при одній товариствѣ ас-
кусаціївъ, а передъ двома лѣ

немовъ домовину. Галю отшуканъ гробъ сен дѣчины и не знайшовъ въ ней анѣ домовини анѣ тѣла. Рыбакъ Шмидовичъ зданилъ вже, въ откѣ прибрѣзъ трупа подложенъ дѣвчаны, на чѣмъ вѣдь и где еи кинули въ воду. Сунки Естеры да-да ему въ Еспльѣ якъсъ жідѣвка, а единъ зна-коный ему жѣдъ пріобѣзъ ему за перевезеніе трупа 500 зр. — Слѣдство проводится дальше; головно идѣ о те, щобы якъсъ чиномъ бѣгать трупа Естеры.

— В.П. Корнель Суходольский, властитель добра Соснова, зложилъ на дѣвочку воспитаннице руске во Львовѣ 10 зр. на руки о. Іоана Сабата.

— Арт. Юанъ Сатуриустъ Студицій, братъ пер-момъ епископа, лѣкарь въ Львовѣ, умеръ дnia 3 о. м. въ Перемышль, прибывъ тамъ до своей дочки замужной за дромъ Литинськимъ. Похоро-ны покойного отбились въ Перемышль.

— Отъ Синока. Синодична гімназія числила съ концѣмъ минувшаго школьнаго року въ обѣхъ опонихъ класахъ (4 отѣлѣахъ) 129 ученикій, ме-жи которыми було толькъ 17 Русиновъ. Межи по-слѣдніми есть 5 отѣлѣахъ, (двухъ съ первою льконациєю), 8 съ первымъ стечениемъ а пройд. 4 мають поправку въ 1 предмету. Давно се немало кожного, що въ нашому мѣстѣ, що здобуло собѣ

известу яко переважно руске, такъ мало мо-лодежи нашої користає въ мѣстцевої гімназії. Прачина лежить тутъ напередъ въ знаній рѣко-душиности нашого народу для просвѣти и всякого поступу. Найдѣйший контингентъ учениковъ до-старчай синодичної гімназіи селянство и маломѣ-щанство. Се тиличесъ однакожъ толькъ польскихъ мѣстечокъ Березова, Заршина, Буковска, Ичмира и окольничихъ селъ. Нѣдчастъ коли въ тыхъ окольничихъ велике число молодежи въ найдѣйшої вер-ствы людності гориша до Синока, щобы туть о голодѣ и холодѣ отдавалися наукѣ, насуваючись ми-ловольно питаніе, где подбивається руска школьнага мѣстечокъ: Лѣска, Устрѣль, Балогорода, Лютовискъ, Тирас-ви и многочисленныхъ чисто-рускихъ подкарпат-скихъ сель! Знаємо много нашихъ овіяній въ околицѣ Синока, котрій чи то въ привычки, чи то въ ошибочного упередженія изгладомъ Синока посылають свои дѣти на науку до болѣше отда-леныхъ мѣстъ, яко до Перемышля, Ясла, а на-вѣть до Львова, яко бы подѣлъ бокомъ въ Синоку не мали гімназіи! Тіи отѣлѣ не подумаютъ, що такою стороненою Русиновъ отѣлѣ тутейшої гімназії надає її характеръ чисто-польскій, такъ, що руска катихитура и рускій языкъ могутъ оказа-тию въ нїй лишніми. Такожъ мушу туть спро-стувати блудну вѣсть, подану минувшаго року до „Дѣла“, якобы въ синодичної гімназії въ Русиновѣ поступовано себѣ несправедливо при вступнѣй испытѣ.

Найдѣйший доказомъ безиарціальности взгладомъ нашої молодежи послужить тутъ ре-зультатъ класифікаціи, поданый выше, въ которо-го видно, що анѣ одинъ Русинъ не получивъ въ гімназії минувшаго школьнаго року злонъ класы. Найдѣйшая отже, що сть будучимъ школьнаго ро-комъ зголоситься розмѣрою бѣльше Русиновъ до саноцкого гімназії. Будуть въ нїй уже три класы.

Суперъ Синока.

— (Прѣбій вѣсти). Въ Городенцѣ згорѣвъ 25 лип-ня паровий млинъ бар. Як. Ромашана; шкода 160.000 зр., забезпечена на 135.000 зр. — Цѣ-сарь удѣливъ громадъ Чепелѣ, повѣту бродско-го 50 зр. запомоги на украшеніе церкви.

Вѣсти епархіальни.

Зъ А. Епархії Львовской.

На конкурсъ выставленій приходы: 1) пар. Іасицѣвъ горицій, дек. кособовскаго; 2) кап. Кіцманъ дек. буковинскаго; 3) пар. Бояни, дек. буковинскаго; 4) кап. Сухорѣчъ, дек. львовско-загородскаго; 5) кап. Подусовъ, дек. нараївскаго. Речинецъ до 6 (18) жовтня 1882.

До испытанию конкурсового приступили и по-лучили квалификацію въ дни 1, 2 и 3 го серпня о. р. о.: 1) Іоанъ Гордевскій, 2) Еміліанъ Доль-ницкій, 3) Максимъ Артимовичъ, 4) Стефанъ Петрушевичъ, 5) Ізidorъ Давидовичъ, 6) Іоанъ Город-скій, 7) Кассінъ Куніцкій, 8) Густавъ Дроз-довскій, 9) Іоанъ Єлінкевичъ, 10) Емануїль Ля-синецкій, 11) Николай Темніцкій, 12) Александеръ Карабевскій, 13) Теодоръ Леонтовичъ, 14) Михаїлъ Царь, 15) Александръ Мудрикъ, 16) Іосифъ Баласевичъ, 17) Теофілъ Киселевскій, 18) Іоанъ Боднаръ, 19) Теофілъ Корчанівскій, 20) Ігнатій Мулікъ, 21) Іоанъ Ірымовичъ, 22) Ми-хайлъ Винницкій, 23) Михаїлъ Костецкій, 24) Маркіяновъ Соневицкій, 25) Іоакимъ Федюкъ, 26) Антоній Степановичъ, 27) Юліанъ Зельскій, 28) Іосифъ Высоцкій, 29) Іосифъ Цегельскій, 30) Николай Сенінчикъ, 31) Констант. Ірымовичъ, 32) Владиславъ Паукъ, 33) Василій Небыловецъ, 34) Іосифъ Кучинський, 35) Теодозій Авдіковичъ, 36) Іаковъ Вергановскій, 38) Володимиръ Озаркевичъ. — Свѣдоцтва конкурсовыя выставляє за надобланіемъ стемпли канцеляріи митрополичої консисторії. Интересованій можуть надоблати стемпли до урядника А. Грабовача.

Въ синодичній гр. к. семинарії духовной о-порожній на рокъ шк. 1882/83 давъ мѣсця для львовской архідієзії. Кандидаты мають до 14 вересня о. р. предложить свои прошения митрополичої консисторії во Львовѣ. Дня 15 вересня кандидаты мають зголоситися о 9 годинѣ рано въ канцелярії консисторії для испыту въ співѣ церковного.

Кандидаты до львовской духовной семинарії на рокъ школьнаго 1882/83 мають внести свою поданію до митрополичої консисторії до днія 25

вересня с. р. Кандидаты мають зголоситися 27 вересня о 8 годинѣ рано въ консисторії до испыту въ співѣ церковного.

Зъ Епархії Перемышль.

Для примилю въ духовне семинарії во Львовѣ възвищуюся дні 28го вересня о. р. яко речинецъ до вищенія дотичніхъ поданій и явленія въ тѣмъ дні кандидатовъ въ канцелярії епис. Консисторії до предписаного испыту. До поданія мають бути долучений: 1) свѣдоцтво вѣтхъ учебничнихъ школъ въ испыту въ зрѣлості, 2) свѣдоцтво здоров'я и щепленія бопы отъ ц. к. повѣтового або сімінійного лѣкаря, 3) свѣдоцтво поворотенности бѣдь принадлежного душпастира, а еслибы той бути отцемъ або онѣкуномъ кандидата, то бѣдь дотичнаго уряду деканального, а еслибы самъ настоятель деканату бути отцемъ або онѣкуномъ, то бѣдь мѣстодекана, або, еслибы того не будо, то бѣдь одного изъ суддійского декану душпастира, 4) свѣдоцтво убожества бѣдь дотичнаго мѣщавої власти затверджене ц. к. старостомъ, 5) свѣдоцтво свободности бѣдь звязи войскової, въ заглядно вышевенніи обовину ставленія до войска, въданого бѣдь дотичнаго ц. к. староста.

Для обсадженія пяти опорожненій масць въ польському центральному семинарії опредѣляється дні 7го вересня о. р. яко речинецъ до вищенія поданій и явленія въ тѣмъ дні кандидатовъ въ канцелярії еп. консисторії до предписаного испыту. Поданія мають бути засмотреній свѣдоцтвами: 1) вѣтхъ учебничнихъ школъ въ испыту въ зрѣлості; 2) здоров'я и щепленія бопы; 3) моральности (якъ вище); 4) убожества, въданого бѣдь мѣщавої власти и затвердженого ц. к. старостомъ; 5) свободности бѣдь звязи войскової (якъ више).

Курсъ збіжка зъ дні 29 з. липня 1882.

платить	жадають	зр. кр.	кр. кр.
1. Акція за штуку.			
Жетонъ Кар. Лів. по 200 р.			
Лів.-чери-ле. по 200 р.			
Банк. гіп. галіц. по 200 р.			
2. Листы заст. за 100 р.			
Общ. кредит. галіц. по 5% кр.	99 75	100 75	
" " по 4% кр.	91 50	93 —	
" " по 5% кр. період.	99 75	100 75	
Банк. гіп. галіц. 6% кр.	101 80	102 80	
Листы дзвін. по 6% кр.	101 50	103 —	
3. Листы дзвін. за 100 р.			
Общ. роль. кр. кр. Завед. для Гал.			
" Буков. 6% кр. по 15 лѣтъ			
4. Обліги за 100 р.			
Індемізація галіц. 5% м. к.	99 25	100 25	
Обліги комуналній Гал. банку русік. 6%	100 —	101 50	
Пожичка ір. зв. р. 1873 по 6%	101 —	102 50	
5. Лоси мѣста Кракова	19 25	21 —	
" Станиславова	23 50	25 50	
6. Монеты.			
Дукатъ галицький	5 55	5 66	
" царський	5 57	5 67	
Наполеондоръ	9 51	9 61	
Імперіаль	9 82	9 92	
Рубель розебілкій срѣбрій	1 52	1 62	
" паперовий	1 19	1 21	
100 марокъ півмісцькіхъ	58 40	59 30	
Серебро			

До нашихъ Земляковъ!

Запрошеніе до предплаты на Малоруско-нѣмецкій Словарь

Евгенія Желеховскаго,
ц. к. профессора гими. въ Станиславовѣ.

Дѣло отсе появляє ся, яко Словарь малоруского языка, позаякъ доси лише где джаки проби, зборники матеріалівъ, воказуваль, показчики и т. п. по бѣльшої часті съ великорускимъ перекладомъ появили ся. Спорудникъ старчай ся въчерпрати и лексикально обробити словникої скарбъ живого малоруского языка, котримъ говорить народъ 18-мільоновий (въ Угорщинѣ, Галичинѣ, Буковинѣ, въ західній и польській Россії) и якъ той языкъ въ етнографичніхъ зборникахъ устно словесності та въ литературній розвою давнійшої и теперішній представляє ся. Тымъ дѣломъ сподѣланъ є спорудникъ посла свои найлучшіи воли и своихъ силъ вдоловити потреби загальню и глубоко почуваній, заспокойти нетерпливі ожиданія такъ спілки земляківъ, любячихъ циро свое рѣднє слово, якъ и мужівъ всеславніхъ въ наукѣ, такого Шляхтера, Миклошича, Фр. Малиновскаго, Пшеници, Брикнера и іншихъ, котрій нашъ языкъ високо оцінили и науково надимъ іго працювали.

Дѣло тое звайме около 60 аркушівъ друку и буде виходити въ выпускахъ такъ споро и такъ обемно, якъ то уможливити предплаты. Цѣна выпускій буде означена після числа аркушівъ друку; аркушъ по 20 кр. а. в. Першій въпуску, оббімаючій 2 аркушівъ, коштує 40 кр. Накладъ не въ великий — 1000 примиликъ.

Спорудникъ, будучи заразомъ и накладникомъ, просить о численніи участія въ предплатѣ, а квоту предплатнику належить просто до него прислати.

Цѣна дѣло вийде съ кінецемъ 1883 р. а. цѣна его буде въ продажії книгарской значно підвищена.

Евгеній Желеховскій,
проф. гими. въ Станиславовѣ, ул. Собѣскаго, ч. 34.

вересня с. р. Кандидаты мають зголоситися 27 вересня о 8 годинѣ рано въ консисторії до испыту въ співѣ церковного.

Зъ Епархії Перемышль.

Для примилю въ духовне семинарії во Львовѣ възвищуюся дні 28го вересня о. р. яко речинецъ до вищенія дотичніхъ поданій и явленія въ тѣмъ дні кандидатовъ въ канцелярії епис. Консисторії до предписаного испыту. До поданія мають бути долучений: 1) свѣдоцтво вѣтхъ учебничнихъ школъ въ испыту въ зрѣлості, 2) свѣдоцтво здоров'я и щепленія бопы отъ ц. к. повѣтового або сімінійного лѣкаря, 3) свѣдоцтво поворотенности бѣдь принадлежного душпастира, а еслибы той бути отцемъ або онѣкуномъ кандидата, то бѣдь мѣстодекана, або, еслибы того не будо, то бѣдь одного изъ суддійского декану душпастира, 4) свѣдоцтво убожества бѣдь мѣщавої власти затверджене ц. к. старостомъ, 5) свѣдоцтво свободности бѣдь звязи войскової, въданого бѣдь мѣщавої власти и затвердженого ц. к. старостомъ; 6) свѣдоцтво вѣтхъ учебничнихъ школъ въ испыту въ зрѣлості.

Кандидаты мають зголоситися о 9 годинѣ рано въ канцелярії консисторії для испыту въ співѣ церковного.

Кандидаты до львовской духовной семинарії на рокъ школьнаго 1882/83 мають внести свою поданію до митрополичої консисторії до днія 25

ЛІТУРГІЯ

(въ партитурѣ 15 листівъ) на 4 голоси мішаного хору укладений переважно Д. Бортніцкаго, М. Вербицкаго и А. Накого позначалася автографомъ на сїйтѣ и есть до набуття по цѣлі 2 зр. 50 кр. съ перевозкою. — Змѣта літургія складається зъ: Апостоломъ въ Естевії, 8 Слово Благовісніе, 7 Слово душпастира, 6 Слово пророка апостола, 5 Слово Христіана, 3 Отца и Сина, 2 Вірує, 5 Милостъ міра, 6 Святы, 7 Тебе високъ, 5 Достойно есть, 10 тебѣ радується, 2 Ангель висока, 4 Отче нашъ,